

KÉZFOGÁSOK

OSKAR DAVIČO

A NYUGTALANSÁG C. CIKLUSBÓL

III.

*Sose volt a fájdalomnak az arca fehérebb,
Az idegek ily kutyául még soha nem rángtak.
Soha tüdő hullaszagún még nem zihált, mint most,
Soha magzat szeme nem volt ily éhes gyilkos veréb.*

*És mégis és mégis:
Ne légy se vak, se süket,
osztályharcra, változásra,
tépd fel szemük, fülüket:
az óra üt összezsapásra.*

*Fényük jegébe fagyott csillagok
nem tudják, hogy mily lomhán, lankadtan,
hervadtan, dobol a szív mellemben
és mily tévesen kapcsol és kattog.*

*És mégis és mégis:
Légy erős, légy kemény érc,
érezz rá magad és más harcára.
Útmutató, emelt kéz:
élesen jelezz a csatára.*

*Bestia soha ébrenlét pengéjén,
mini homályparipa nem kúszott sután,
Kloakás múlt még nem nyomta ily bután
le kezünk, karunk sár és iszonyt éjén.*

És mégis és mégis:
Társkapcsolt kerekereke —
harcolandó harcod harcold,
lágý becézésre, anyás gügyögésre
szabadsághoz barázdád megvond.

XII.

A cella bűzös, a cella rühös.
Anyám, drága jó anyám,
lágý becézésre, anyás gügyögésre
éheztem, erőm fogytán.

Foji a kín-marok. Ha majd a karok,
karjaid hullára hullnak,
vajon könnykincsed áztat bilincset?
Mondod: szemeim árvulnak?

— Fiam, kárhozat! Dancs életvonat,
mi szent, elrabolt mindent.
Tán kincset rabolt, tán gyújtott, gyilkolt?
Jaj, mégis fiam ő: szent!

— Én nem raboltam, nem gyilkoltam,
szabadságért küzdöttem én,
több szabadságért, több boldogságért,
életért az élet terén.

Ember, életet álmodtam neked,
itt buktatott el a harc.
Tettért, mit tettem, fekete tetem,
életért élet a sarc.

XVII.

Mellre fekvő hegy nemsoká' elmegy,
nemsoká' elmúlik, megáll.
A nyomorultnak, a szomjazónak
nemsoká' pohár víz dukál.

A kis ember majd mind-mind jóllakhat,
embertársam, hisz ember vagy,
lesz eledeled és lesz fedeled,
a zápor ha sújt, és ha sújt a fagy.
Elvesz mihamar minden, mi ma mar,
félelemben nem örülünk.
A vágy és az álm teljesül, immáron
minden, aminek örülünk.

*A múlt elvesz és akkor lesz
mindenütt palota,
mindenütt hahota,
öröm s mosolyfalat,
ha elvesz a rétesz.
Tavasz és szerelem dalát énekelem
madárkisérettel az eresz alatt.*

LŐRINC Péter fordításai

